

Εορτάστηκε η 109η επέτειος της απελευθερώσεως της Αλεξάνδρειας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα 18 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο για τους πεσόντες κατά την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνος και επίσημη Δοξολογία για την **109η επέτειο** της απελευθερώσεως της πόλεως από τον τουρκικό ζυγό παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών.

Ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως, ενώ η καθιερωμένη στρατιωτική και μαθητική παρέλαση δεν πραγματοποιήθηκε εξαιτίας των ειδικών υγειονομικών μέτρων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Έκατόν έννέα χρόνια συμπληρώ-νονται σήμερα από την πιο λαμπρή ημέρα της πόλεώς μας. Έκατόν έννέα χρόνια συμπληρώνονται από την ημέρα κατά την οποία ήχη--σαν χαρμόсуна οι καμπάνες του ναού της Παναγίας για να αναγ-γείλουν την είσοδο της τρίτης Ήμιλαρχίας του έλληνικού στρα-του στον Γιδά, μετά τη νίκη του έναντι των Τούρκων στη γέφυ-ρα του Νησελίου που τους είχε αναγκάσει να έγκαταλείψουν τον Γιδά.

Ή έλευθερία, την όποια επί αιώ-νες προσδοκούσαν και για την ό-ποια άγωνίσθηκαν οι πατέρες μας, είτε πολεμώντας είτε προσπα-θώ-ντας να διατηρήσουν την έθνι-κή τους συνείδηση και να άντέξουν όχι μόνο έναντι των Τούρκων, άλ-λά και έναντι όλων των ύπουλων έχθρων του Έλληνισμού, οι όποιοι μέ την προπαγάνδα, τις άπειλές, τους διωγμούς και τις προδοτικές συμπεριφορές τους έπιδίωκαν να άλλοιώσουν την ιδιοπροσωπία και την έθνική ταυτότητα των Έλλή-νων κατοίκων του Ρουμλουκιού, για να σφετερισθοϋν στη συνέχεια τη μακεδονική γή και να άλώσουν τό Ρουμλούκι, είχε φθάσει.

Μέ άνείπωτη χαρά και ένθουσια-σμό ξεχύθηκαν στους δρόμους και έτρεξαν να βρεθοϋν, έλεύθεροι πλέ-ον, στην έκκλησία της Πανα-γίας για να έκφράσουν την εύγνω-μοσύνη τους στην Ύπέρμαχο Στρα-τηγό του Γένους μας, την Ύπε-ραγία

Θεοτόκο, πού καί αὐτή τή φορά δέν διέψευσε τίς ἐλπίδες τῶν τέκνων της, πού καί αὐτή τή φορά ἔκανε τό θαῦμα της καί τούς ἔδωσε τήν ἐλευθερία γιά τήν ὁποία τήν παρακαλοῦσαν.

Δάκρυα συγκινήσεως καί χαρᾶς πλημμύριζαν τά μάτια τῶν πατέ-ρων μας καί οἱ φωνές τους ἔνω-νό-ταν σέ ὕμνους εὐχαριστίας καί δοξο-λογίας πρὸς τόν Θεό καί τήν Παναγία Παρθένο πού ἄκουσαν τή δέησή τους καί ἐκπλήρωσαν τό μύχιο πόθο τῆς ψυχῆς τους, ἀπαλ-λάσσουντάς τους ἀπό τόν βαρὺ καί σκληρό τουρκικό ζυγό.

Μέ ἀνάλογα αἰσθήματα προ-στρέ-ξαμε καί ἐμεῖς σήμερα στόν ἱερό αὐτό ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεο-τό-κου, τῆς Ἀλεξανδρινῆς Πα-να-γί-ας μας, γιά νά ἐκφράσουμε μέ τήν εὐκαρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπε-τείου τῶν ἐλευθερίων τῆς πόλεώς μας τήν εὐγνωμοσύνη μας στόν Θεό καί στήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας γιά τήν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισαν· γιά νά τούς ἐκφρά-σουμε τήν εὐγνωμοσύνη καί τήν εὐχαριστία μας, γιατί ἐνίσχυ-σαν τούς πατέρες μας νά ἀγωνι-σθοῦν γιά νά ἐκδιώξουν τόν ἀλλό-θρησκο κατακτητή καί νά μᾶς χα-ρί-σουν τήν ἐλευθερία, ὥστε νά μποροῦμε χωρίς φόβο καί χωρίς ἐμπόδια νά λατρεύουμε τόν Θεό τῶν πατέρων μας, νά μιλοῦμε τή γλῶσσα μας καί νά διακηρύσσουμε τήν ἐθνική μας ταυτότητα.

Συγκεντρωθήκαμε όμως στόν ναό τής Παναγίας μας σήμερα για νά αποδώσουμε τήν εύγνωμοσύνη μας καί στούς πατέρες μας, όσους άγωνίσθηκαν για νά μᾶς χαρίσουν τήν έλευθερία καί έπесαν στά πεδία τών μαχών για νά ζοῦμε έμεῖς σήμερα έλεύθεροι, αλλά καί για νά δεηθοῦμε στόν Θεό νά άνα-παύσει τίς ψυχές τών ήρωϊκών νε-κρών μας μετά τών άγίων καί τών δικαίων του.

Καί αυτό δέν είναι οὔτε μία τυ-πι-κή υποχρέωση οὔτε μία συνήθεια. Είναι αυτό πού πρέπει νά αίσθανό-μεθα όλοι, μικροί καί μεγάλοι, κλη-ρι-κοί καί λαϊκοί.

Δέν ήταν εύκολο αυτό πού κατόρ-θωσαν οί πατέρες μας, νά διατη-ρήσουν, δηλαδή, μέσα στήν κατα-πίε-ση τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ επί πεντακόσια χρόνια, τόν πόθο για τήν έλευθερία, τόν πόθο πού ήταν συνυφασμένος μέ τή συναίσθηση ότι οί Έλληνες δέν ήταν πάντοτε σκλάβοι, αλλά είχαν ιστορία, είχαν πολιτισμό, είχαν τήν πίστη στόν Θεό. Καί όλα αυτά τούς έκαναν για αιώνες νά μεγαλουργοῦν, μέχρι πού ήρθαν οί Τοῦρκοι καί τούς υποδούλωσαν.

Δέν ἦταν εὐκόλο νά συνεχίσουν νά πιστεύουν στόν Θεό καί νά με-τα-λαμπαδεύουν αὐτή τήν πίστη στά παιδιά τους, ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἀπει-λοῦσαν μέ διωγμούς καί μαρ-τύρια. Δέν ἦταν εὐκόλο νά ἐλπί-ζουν ὅτι θά ἔρθει κάποτε ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας, τήν ὁποία ὅμως οἱ ἴδιοι ποτέ δέν εἶχαν γνωρίσει. Καί ἀκόμη δέν ἦταν εὐκόλο νά πολε-μή-σουν γιά τήν ἐλευθερία, ἐνῶ γνώ-ριζαν ὅτι ἦταν πολύ πιθανό νά σκοτωθοῦν καί νά μήν προλάβουν νά ζήσουν οἱ ἴδιοι ἐλεύθεροι.

Γι' αὐτό καί ἡ ἀπελευθέρωση τῆς πόλεώς μας, ὅπως καί ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας, πού ὑπέμεινε ἐπὶ τόσα χρόνια τόν τουρκικό ζυγό, ἦταν ἓνα θαῦμα. Ἐνα θαῦμα πού ἔγινε πραγματικότητα μέ τήν αὐ-το-θυσία καί τήν πίστη τῶν πατέ-ρων μας, ἀλλά χάρη στή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου.

Γι' αὐτό καί εἶναι χρέος μας νά εὐγνωμονοῦμε καθημερινά τόν Θεό καί νά τοῦ ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας μέ τήν πίστη καί τήν εὐσέβειά μας, μιμούμενοι τούς πατέρες μας καί τιμώντας μέ τή μίμηση αὐτή καί τή δική τους θυσία γιά τήν ἐλευθερία, ὥστε νά ἀποδεικνυόμεθα γνήσιοι ἀπόγονοί τους καί ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας πού μᾶς χάρισαν.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)